

Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 3 ноември 2017 г. — Gyula Kiss/CIB Bank Zrt. и др.

(Дело C-621/17)

(2018/С 022/40)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gyula Kiss

Ответник: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли изискването за изразяване на ясен и разбираем език, установено в член 4, параграф 2 и член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (наричана по-нататък „Директивата“) да се тълкува в смисъл, че отговаря на това изискване клауза в потребителски договор за кредит, която не е индивидуално договорена и в която размерът на таксите, комисионните възнаграждения и другите разходи (заедно наричани по-нататък „такси“), дължими от потребителя, начинът на тяхното изчисляване и моментът, в който се дължат, са точно определени, но въпреки това не е посочено като насрещна престация за какви услуги се дължат тези такси, или въпросното изискване следва да се тълкува в смисъл, че в договора трябва да е посочено и кои са тези конкретни услуги? В последния случай, достатъчно ли е, че съдържанието на предоставената услуга може да бъде изведено от наименованието на съответната такса?
- 2) Следва ли член 3, параграф 1 от Директивата да се тълкува в смисъл, че договорна клауза относно таксите като разглежданата в главното производство, която не позволява да се установи по несъмнен начин въз основа на договора какви са услугите, предоставени срещу тези такси, въпреки изискването за добросъвестност, създава в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между правата и задълженията, произтичащи от договора?

Преюдициално запитване от Investigatory Powers Tribunal — London (Обединено кралство), постъпило на 31 октомври 2017 г. — Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs и др.

(Дело C-623/17)

(2018/С 022/41)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Investigatory Powers Tribunal — London

Страни в главното производство

Жалбоподател: Privacy International

Ответници: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Преюдициални въпроси

В случай че:

- а) възможностите ССРС⁽¹⁾ да използват предоставен им МДС⁽²⁾ са от съществено значение за защитата на националната сигурност на Обединеното кралство, включително в областта на борбата с тероризма, шпионажа и разпространението на ядрени оръжия,
 - б) ССРС използват МДС основно за разкриването на неизвестни до момента заплахи за националната сигурност чрез техники за нецелево събиране, разчитащи на натрупването на МДС на едно място. Главната полза от това е бързото идентифициране и разработка на обекта, както и осигуряването на основа за действие при наличието на непосредствена заплаха,
 - в) впоследствие (след изтичане на срока съгласно обичайните си търговски изисквания) доставчикът на електронна съобщителна мрежа не е длъжен да пази МДС, който се запазва от самата държава (ССРС),
 - г) националната юрисдикция е приела (отчитайки някои резерви), че гаранциите, свързани с използването на МДС от ССРС, съответстват на изискванията на ЕКПЧ⁽³⁾, и
 - д) националната юрисдикция е приела, че налагането на изискванията, определени в точки 119—125 от решението на голям състав по съединени дела C-203/15 и C-698/15 Tele2 Sverige AB/Post-och telestyrelsen et Secretary of State for the Home Department/Watson и др. (наричани по-нататък „изискванията в решение Watson“), доколкото са приложими, би осуетило вземаните от ССРС мерки за гарантиране на националната сигурност, като по този начин би изложило на опасност националната сигурност на Обединеното кралство,
1. попада ли — предвид член 4 ДЕС и член 1, параграф 3 от Директива 2002/58/ЕО относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (наричана по-нататък „Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации“) — в обхвата на правото на Съюза и на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации изискване, което се съдържа в указание на министър до доставчик на електронна съобщителна мрежа и съгласно което последният трябва да предостави масив от данни за съобщения на службите за сигурност и разузнавателните служби на държава членка (ССРС)?
2. ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, прилагат ли се по отношение на такова указание на министър някои от изискванията в решение Watson или някакви други изисквания, освен предвидените в ЕКПЧ? Ако това е така, как и до каква степен се прилагат тези изисквания, като се има предвид съществената необходимост ССРС да използват техники за събиране и автоматизирана обработка на масиви от данни с цел защита на националната сигурност, както и степента, в която тези иначе съответстващи на ЕКПЧ възможности могат да бъдат сериозно възпрепятствани от налагането на такива изисквания?

⁽¹⁾ Служби за сигурност и разузнавателните служби.

⁽²⁾ Масив от данни за съобщения.

⁽³⁾ Европейска конвенция за защита на права на човека и основните свободи.

**Преюдициално запитване от Općinski Sud u Rijeci (Хърватия), постъпило на 9 ноември 2017 г. —
Anica Milivojević/Raiffeisenbanke St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen**

(Дело C-630/17)

(2018/C 022/42)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Općinski Sud u Rijeci